

"אין ממה לפחד בחיים, רק להבין".

(-)

גיליון מס. 2683 * י"ב אלול תשפ"א * 20 באוגוסט 2021
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

• שישים שנה בכפר הנשיא

בפרק הקודם סיפרתי איך כל הקיבוץ ידע שאני עומדת להיות מורה בכפר הנשיא, ורק אני עוד לא ידעתי (זה קרה לי, וודאי קרה גם לכם, לא מעט פעמים בחייכם בקיבוץ).

גם אריה ידע כבר... אבל, למרות ההיכרות הקצרה שהייתה לנו, הייתה לו כבר התבונה והתבונה להעמיד פנים שהוא לא יודע כלום. בדרכנו לחדר האוכל ביום שישי בערב, הלכה לקראתנו אישה, ובידה "נושא אוכל" בדרכה מחדר אוכל לביתה. היא פנתה אלי ואמרה לי: "את תמר? אני צריכה לדבר אתך" וזהו.... האישה הייתה שושנה אדלשטיין ז"ל, שלימים נהייתה אחת החברות הטובות שהיו לי.

שאלתי את אריה מי האישה ועל מה היא רוצה לדבר איתי, והוא בזהירות ותוך שמירת עמימות, ענה לי שהיא מנהלת בית הספר, והיא שמעה שלמדתי בסמינר למורים, והיא מתעניינת.

במהלך השבוע שבו נשארתי בכפר הנשיא במעמד של "אורחת עובדת", כבר דברו איתי גם שושנה, גם ישראל אבידור, המזכיר, וגם מיכאל כהן שהיה מרכז וועדת חינוך. הם הציגו לפני את הצורך במורה לכתת "עופר", ושאלו אם אני מוכנה לבוא לשנה למלא תפקיד זה. אמרתי שאני עומדת להתגייס לצבא, ואני מקווה שאוכל לבוא כמורה חיילת.

כשחזרתי לירושלים, נגשתי למשרד החינוך לברר איך אוכל להיות מורה חיילת בשוב ספר. התשובה שקבלתי מקוממת אותי עד עצם היום הזה: "לקיבוצים לא שולחים מורות חיילות, שהקיבוצים ישלחו את החברים שלהם ללמוד הוראה!".

עתה היה לי ברור, שלמרות שהרעיון לחיות שנה בכפר הנשיא התחיל למצוא חן בעיניי, זה כנראה עלול להתנדף באוויר. אלא אם כן... אלא אם כן, עושים קומבינה: על פי הצעתו של ישראל אבידור, בקשתי להעביר את התיק שלי מלשכת הגיוס ירושלים ללשכת הגיוס טבריה, ושם כבר היו לישראל קשרים ומהלכים. אמנם לא התאפשר לי להיות מורה חיילת, אבל קבלתי דחיית שירות לשנה נוספת, על מנת להיות מורה אזרחית בכפר הנשיא.

אבל עדיין, היו ספקות בכפר הנשיא...

באותם הימים התכוננו לחגיגת בר המצווה של הקיבוץ. אורח הכבוד היה אמור להיות ראש הממשלה ושר הבטחון, דוד בן גוריון. ישראל אבידור ומיכאל כהן נסעו לפגישה עם בן גוריון בירושלים, ובאותה הזדמנות "קפצו" לבקר בביתי במושב הגרמנית. הם רצו להשתכנע שאני לא באה מהרחוב, אלא ממשפחה טובה, והם כנראה השתכנעו.

אבל עדיין היו ספקות בכפר הנשיא...

הוזמנתי לאסיפת הורי כתת "עופר" שהתקיימה על הדשא של מיכאל וריני כהן, לצורך היכרות (לא היכרות שלי עם ההורים, אלא היכרות שלהם אתי...). מראש נאמר לי להגיע באיחור של 15 דקות, על מנת שיוכלו קודם לדבר ללא נוכחותי. כאמור, הפגישה התקיימה על הדשא, אני התקרבתי בחושך, ושמעתי את מיכאל אומר להורים: "אני יודע שזה ריזיקו (סיכון), אבל אין לנו ברירה..."

זה היה בדיוק לפני שישים שנה. כעבור כמה שבועות, כשענייני הצבא סודרו, הגעתי לכפר הנשיא והפעם במעמד של המורה של כתת "עופר".

זה היה בהחלט ריזיקו... תארו לעצמכם: אני הייתי פרגית בת 19 וחצי, ותלמידי היו צעירים ממני בשבע שנים

תמר וולפין

הקורונה שוב איתנו,

שלום לכל תושבי הכפר,

הקורונה שוב איתנו, אחוזי התחלואה עולים, ההנחיות של משרד הבריאות וגורמי השילטון משתנים מרגע לרגע, ודומה שהסגר כבר ממש בפתח.

כדי לשמור על עצמנו ולהגיע לסגר הבא בסטטוס של ישוב ירוק, התכנסנו הערב ראשי המכלולים של צח"י וחשבנו מה נכון לנו כדי להשיג מטרה זו.

להלן ההמלצות וההנחיות שלנו לשבועות הקרובים, ככל וההתפתחויות יאפשרו זאת –

1. האחריות על קטיעת שרשרת ההדבקה ושמירה על עצמינו, היא קודם כל ולפני הכל של כל אחד ואחת מאיתנו באופן אישי, עלינו ועל כל בני המשפחה.
2. **במרכולית** ובכל מקום סגור, יש להקפיד על חבישת מסיכות בכל עת.
3. **בריכת השחייה** לפי ההנחיות מחייבת תו ירוק, לכן כל מי שמגיע לבריכה, מתבקש להציג לאבי אישור של חיסון או בדיקה שלילית מהשבוע האחרון, לא תהיינה פעולות של מניעת כניסה למינויים שלא יציגו אישורים, כי זו אחריות שלכם לשמור על עצמיכם ועל שאר הרוחצים בבריכה – בנוסף – לא יכנסו לבריכה אורחים חיצוניים, למעט בקרבה ראשונה בליווי המארחים, ז"א, בנים/ות או נכדים/ות של מינויים כן, לאורחים שאינם תושבי הקיבוץ או משפחתם, אין לאפשר כניסה לבריכה במהלך השבועות הקרובים.
4. **עובדי חינוך** ושאר הענפים שלא התחסנו, ידרשו לבצע בדיקת קורונה פעם בשבוע.
5. ילדים שנמצאים בבתיים שהיו במגע עם חולה מאומת, אנא אל תשלחו אותם לפעילות לפני שעברו בדיקה ויצאו שליליים, כולל מחוסנים למרות שמשרד הבריאות מאפשר.
6. לגבי מגע עם **חולים מאומתים**, מי שלא מחוסן נדרש להיכנס לבידוד של 10 – 14 יום עם שתי בדיקות לפי ההנחיות. מי שמחוסן - למרות שמשרד הבריאות לא תמיד מחייב בידוד, אנחנו מבקשים להישאר בבית עד לקבלת בדיקה שלילית – בנוסף – מאחר והניסיון האזורי מלמד שהתוצאות החיוביות מגיעות בחלק גדול מהמקרים לאחר מספר ימים, אנחנו מאוד מבקשים שגם מי שמחוסן וקיבל תשובה שלילית בבדיקה הראשונה, ימתין יומיים ויעשה בדיקה שניה, ורק אם גם היא יצאה שלילית, יחזור לשגרה.
7. הכניסה **לבית יונתן** מחייבת תו ירוק וגם תיאום מראש לפני הגעתכם. יש מגבלה של מספר מבקרים שאפשר לקבל בזמן נתון, לכן אל תבואו לפני שהתקשרתם.
8. מאמינים שההנחיות האלו יעזרו לשבוע הקרוב ואלי אפילו לשבועיים, כדי לשמור על כולנו, ולכן הצלחתן תלויה בכל אחת ואחד מכם, יש סבירות גבוהה שלקראת פתיחת שנת הלימודים והחגים, יהיו תובנות חדשות, וכמובן שנעדכן בכל שינוי או תוספת.
9. **בואו נעשה כולנו את המאמץ הנדרש כדי לשמור אותנו ירוקים, זה רק בידיים שלנו.**

בברכת בריאות שלמה – צוות חוסן ישובי

משבר ביחסים עם פולין תרשים זרימה

1. בתור התחלה ביבי מחמם יחסים עם כל המנהיגים הניאו פשיסטים של הימין החדש באירופה. אבל לא רק באירופה. נתניהו כידוע איננו בררן גיאוגרפית כשהדברים נוגעים בחימום יחסים עם ניאו פשיסטים.
2. לאחר שהם יוצרים פינת ליטוף בה הם מלטפים זה את הגב של זה, מגיע שלב הטיהור ביד ושם. אחד אחד הם נכנסים בשערי יד ושם ומקבלים שטר מחילה אישי וחוזרים לביתם צחים וברים כשלג.
3. עכשיו מתחילים לשכתב את ההיסטוריה ולספר אותה מחדש. כלומר להקים את ציר הרשע בהרכב חדש מרענן ומפתיע.
4. כדי שנבין מגיעה בהמשך הצהרה משותפת כלשהי, כמו למשל זו של נתניהו וראש ממשלת פולין מטיאוש מורבייצקי, שסחה לנו שהפולנים הם חסידי אומות העולם כולם עד אחד, שמעולם הם לא רדפו יהודים או הסגירו אותם לידי הנאצים שבעצם רק רצו לגרש את היהודים, אבל המופתי הרע שכנע אותם לבנות מחנות ריכוז ולהשמיד אותם.
5. היסטוריונים בישראל ובפולין יוצאים חוצץ נגד הברית ההיסטורית בין הניאו פשיזם הישראלי והפולני.
6. הפולנים מאמצים את חוק נכסי נפקדים הישראלי ומחילים אותו בתחום רב על יהודים פולנים. כלומר מקשים עליהם מאוד לתבוע רכוש שנשדד ע"י פולנים. כי היי שכחתם הפולנים הצדיקים הרי רק הצילו יהודים ולא גזלו את רכושם חס וחלילה. כפי שנאמר בהצהרת מורבייצקי ונתניהו.
7. מתחוללת מהומת אלוהים. ישראל מחזירה את הנציג הישראלי בפולין להתייעצויות, וממליצה לשגריר הפולני לעשות אותו הדבר.
8. חברת הכנסת מירי רגב מנצלת את העיתוי ומצהירה שהיא צריכה להיות ראש הממשלה המזרחית הראשונה של הליכוד במדינת ישראל. זאת כמובן אם מביאים בחשבון שנתניהו שיקר כאשר טען שיש לו גנים ספרדיים.

9. חבר הכנסת נתניהו ורעייתו טסים לחופשה בארה"ב כי באמת כמה כבר אפשר להיות בארץ והם מזמן לא טסו לחו"ל והצטברה להם כבר המון כביסה.

אסונות טבע בהאיטי

1. הטבע מכה שוב ושוב בבני ובנות האי האיתי. נכון שהמשבר האקולוגי העולמי נותן את אותותיו בהאיטי, אבל גם בלעדיו הם כבר רגילים למציאות חייהם בה צרה רודפת צרה. לפני כמה ימים הייתה רעידת אדמה חזקה, וכעת הסופה "גרייס" הכתה במוקד רעידת האדמה שבאי. אם לא די בכל הצרות הפוקדות את האי שבקריביים, גשמים ורוחות חזקות הצליפו בדרום-מערב המדינה, ויש שם חשש ממפולות בוץ ושיטפונות.

2. "אנחנו במצב יוצא דופן", אמר ראש ממשלת האיטי. מניין ההרוגים באי עלה ל-1,419.

3. כמה מילים על האיטי ונבזות אוונגליסטית: כאשר האיטי נמחקה כמעט כליל בשנת 2016 ע"י הוריקן קטלני בשם מתיו, הסביר המטיף פט רוברטסון בדרשה שנשא למאמיניו מדוע אירע האסון.

לטענתו "הסבל והמוות ההמוני באי הם גמול על כך שתושביו עשו בעבר עסקה עם השטן. כאשר ילידי האיטי היו תחת שלטון הצרפתים" אמר פט רוברטסון בלהט למאמיניו "הם התאגדו ביחד ונשבעו לבצע עסקה עם השטן. הם אמרו לו 'אנחנו נשרת אותך ואתה תשחרר אותנו מהצרפתים'. 'אני אומר לכם' זעק פט רוברטסון בחרון גדול 'זהו סיפור אמיתי! והשטן אמר להם 'או קיי עשינו עסקה'. אז עכשיו שלא יתמרמרו..."

ועוד כמה מילים על התפיסה המוסרית של האדם הדוחה הזה :
 מספרים שפעם אחת התקרב הוריקן לעירו של פט רוברטסון. רוברטסון הזעיק
 לכנסיה העצומה שלו את כל אלפי מאמיניו ויחד נשאו תפילה לווהטת לאלוהיהם
 שיעביר את רוע הגזירה מהעיר. ובאמת ההוריקן סר מן העיר והלך לעיר אחרת
 והמית בה כמה עשרות בני אדם.
 כשבאו לפט רוברטסון וסיפרו לו על האסון שקרה בעיר האחרת, הוא צחק ואמר
 "בפעם הבאה שגם הם יתפללו."

5. בצילום: פצועים מרעידת האדמה מטופלים מחוץ לבית החולים לה קאייה,
 אתמול. צילום AP

פינת הקריקטורה השבועית:

הראיס רק טס לארה"ב וכבר
 המירוץ לראשות הליכוד
 נפתח. די אנ איי מירי ודודי
 של החבר'ה אמסלם פרצו
 בעוז רב קדימה, אבל לדוד
 ביטן יש יתרון איכותי...

ערב נשים 2021

ביום שבת התכנסנו נשות כפר הנשיא לערב נשים בדשא של המשק ילדים.
הערב היה בסימן יצירה, יין, מוזיקה ומפגש חברתי מהנה.

באירוע נכחו מעל למאה נשים מכל קשת הגילאים, נשים וותיקות וחדשות
פה אצלנו בקהילה.

אנחנו התרגשנו מאוד מההשתתפות המרשימה של נשות הכפר ושמחנו
מאוד על האווירה המדהימה שהייתה.

בהזדמנות זו אנו רוצות להודות לנשים המוכשרות שהתנדבו להעביר את
הסדנאות:

שרה מרקוסון (פיסול בחוט ברזל), אורלי הומל (יציקה בגבס), מעיין ברק
דריי (שזירת פרחים), ודליה זלצברג (מובייל נוצות נייר), רננה חייט (קולאז'
מנייר), ושקד פרנק (ברכות עם צבעי דיו).

ותודה גדולה ל:

להדס וניצן שאירחו את הערב בפאב ועזרו ונענו לכל בקשה שלנו!

לרועי אדלשטיין ואמיר שפריר על ההקמה וקיפול של האירוע!

לרתם וועדת תרבות על השיתוף פעולה!

לכל הנשים הנפלאות שסידרו, מזגו, אפו, סחבו ובאו להנות ולשמוח איתנו!

איזה כיף פה בכפר הנשיא!

ניפגש בשמחות- ערבי נשים, גברים, ומעורבבים.

אופירה ואן דונגן, רננה חייט, ושקד פרנק

21.8 אורי עוזיאל

אלעד דנטה

אהי אלף

שי עמר

22.8 ראובן גוטר

עידו גרשמן

מצוות הרווחה

תחום הבריאות והמרפאה בכפר הנשיא חשוב לכם? יש לכם תלונות, הארות, הצעות לשיפור וייעול?

אם כן הנכם מוזמנים לשיחה פתוחה בנושא המרפאה, שתתקיים במועדון ביום שלישי, 24.08, ב 17:30.

זה המקום והזמן לשמוע, להשמיע ולהשפיע! מחכים לכם, אירנה והצוות

תמונות הנוסטלגיה

אלבום התמונות הנוסטלגיות עבר את 200 התמונות.
מתחיל להיות "קצת" גדול לצרכי חיפוש ועל כן:-

הכנתי אתר בו ניתן לחפש תמונות באלבום לפי שמות
ולפי קטגוריות אחרות. (הסבר באתר)

הקישור לאלבום הוא:-

<https://bit.ly/khhistory>

החצוצרה שלא כיבתה אף שריפה

בימי קדם, לפני שהקימו את מכבי האש ואת סילוני המים, בכל פעם שהייתה פורצת אש בעיירה היו התושבים אצים ומביאים דליי מים כדי לכבות את השריפה. בעיירה היה מגדל גבוה; סיכמו ביניהם התושבים כי בראש המגדל יעמוד אדם, ותפקידו יהיה לעמוד על המשמר. אם וכאשר תפרוץ שריפה, הוא יריע בחצוצרה וכל התושבים ידעו לעזוב את עיסוקיהם ולבוא לעזור בכיבוי.

אל העיירה הגיע נער תמים מהכפר הסמוך. הוא ראה את האדם העומד בראש המגדל ושאל אותו לעיסוקו.

"בכל פעם שפורצת שריפה, אני תוקע בחצוצרה וחיש מהר השריפה נכבית" השיב לו האדם.

"איזה רעיון נהדר!" קרא הנער. הוא מיהר אל השוק ורכש חצוצרה משלו.

מיד כאשר הוא שב אל הכפר, הוא כינס את כל התושבים.

"ידידים יקרים, יש לי חדשות טובות עבורכם!" הוא אמר. "מהיום ואילך בכל פעם שפורצת שריפה, אל לכם לדאוג. אני אריע בחצוצרה והשריפה תיכבה מאליה. הנה, ראו" והוא מיהר להשליך גפרור אל שדה הקוצים. "אל תחששו!" הוא צעק לעברם. "שימו לב מה עומד לקרות" – הוא החל להריע בחצוצרה, אך כמובן שהאש לא התחשבה במוזיקה העריבה והתפשטה חיש מהר כשהיא שורפת את הכפר כולו.

"טיפש שכמוך!" אמרו לו האנשים. "החצוצרה לא מכבה את האש! היא רק תזכורת, אזעקה לאנשים שיבואו ויכבו את האש. ואילו אתה בטיפשותך שרפת את העיר כולה!"

כך, בכל יום מחודש אלול ובראש השנה אנו תוקעים בשופר. יש כאלו שחושבים שהתקיעה עצמה היא המטרה; האמת היא שתקיעת השופר נועדה לעורר את הלבבות.

לפיכך, לאחר תקיעת השופר בראש השנה אנו קוראים:

"אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון."

מתוך הספר "חגי

